Dosarul nr. 3a-425/24; (2-22131137-02-3a-12042024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (judecător Guzun Corneliu)

D E C I Z I E

04 iunie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Lungu Eduard

examinând în ședință publică apelul depus de Hîncu Sergiu și apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 29 noiembrie 2023,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Hîncu Sergiu către Autoritatea Națională de Integritate, privind:

- obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție a inspectorului de integritate și a altor drepturi salariale aferente (drepturile concediale, premiile acordate pe perioada absenței forțate, etc.), pentru perioada 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare 03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească;
- obligarea emiterii actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea penalității în cuantum de 0,3% stabilite la art. 330 alin. (2) din Codul muncii, calculată de la suma restantă a salariului și a altor drepturi salariale începând cu 01.12.2019 și până la data achitării efective a restanțelor salariale;
- obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru perioada cuprinsă între 19.11.2019 - 03.11.2021 (1 an 11 luni și 14 zile), ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească,

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La 07 septembrie 2022 Hîncu Sergiu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate privind obligarea emiterii actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 05 februarie 2020 s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate privind obligarea emiterii actului administrativ individual, cu privire la angajarea în funcția de inspector de integritate, achitarea venitului ratat, sub forma salariului de funcție, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cerințelor a relatat despre faptul că a aplicat la concursul organizat de către Autoritatea Națională de Integritate la funcția de inspector de integritate. Comisia de concurs a

Autorității Naționale de Integritate a decis că în rezultatul examinării dosarelor de participare la concursul pentru ocuparea funcției de inspector de integritate, să fie admis reclamantul. Ulterior reclamantul a trecut proba scrisă și interviul, respectiv a fost admis și la etapa următoare și anume a testului comportamentului simulat (poligraf) organizat în cadrul Centrului Național Anticorupție.

Urmare a efectuării testului comportamentului simulat Autoritatea Națională de Integritate la 24.09.2019 l-a informat că nu a promovat concursul. Astfel, în termenul stabilit de lege a efectuat o contestație la Comisia de Soluționare a Contestațiilor a Autorității Naționale de Integritate asupra rezultatelor concursului. Pe cale de consecință, prin Hotărârea Comisiei de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Autorității Naționale de Integritate, expusă în procesul-verbal nr. 3 al ședinței comisiei din 18.11.2019, a fost admisă contestația petiționarului Sergiu HÎNCU și s-a dispus angajarea acestuia în funcția de inspector de integritate. Respectiv, cel târziu la 19.11.2019, Autoritatea Națională de Integritate urma să emită actul administrativ de angajare a petiționarului. Având în vedere cele relatate, ținând cont de Hotărârea Comisiei de Soluționare a Contestației din cadrul ANI, reclamantul prin demersul nr. H512/19 din 20.12.2019 a solicitat ANI să-i ofere explicații cu privire la etapa procedurii de numire în funcție a sa. Prin răspunsul ANI nr. 07/H-512/19 din 13.01.2019, autoritatea a menționat că este în imposibilitate de a demara procedura de numire în funcție a dlui Hîncu Sergiu, consideră ca fiind ilegală Hotărârea Comisiei de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANI, respectiv, refuză să îl angajeze. În acest context specific, având în vedere faptul că reclamantul s-a aflat în prezența unui refuz neîntemeiat la angajare a înaintat o acțiune în instanța de contencios administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 08 aprilie 2021, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Hîncu Sergiu împotriva Autorității Naționale de Integritate privind obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la angajarea în funcția de inspector de integritate, achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate de a emite act administrativ individual cu privire la angajarea lui Hîncu Sergiu în funcția de inspector de integritate. S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate să achite în beneficiul lui Hîncu Sergiu plățile salariale obligatorii cuvenite acestuia, ca rezultat al refuzului neîntemeiat de angajare în funcția de inspector de integritate, începând cu data de 19.11.2019. S-a dispus încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiului reclamantului Hîncu Sergiu, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei. În rest, pretenția ce vizează compensarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată și neprobată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, Autoritatea Națională de Integritate a declarat apel iar prin Decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a Curții de Apel Chișinău din 13.10.2021, dosarul nr. 3a-758/21, apelul înaintat de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 08.04.2021, judecător Grigorii Cazacu, dosarul nr.3-314/2020, a fost admis parțial. A fost casată parțial Hotărârea instanței de fond și anume în partea ce ține de obligarea Autorității Naționale de Integritate să calculeze și să achite reclamantului începând cu perioada de 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare a venitului ratat sub forma de salariu a inspectorului de integritate, în rest hotărârea a fost menținută.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de apel a menționat, pct. 98, 99, 100 din Decizie, - „*în partea ce ține de pretenția reclamantului referitor la încasarea plăților salariale cu venite acestuia, ca rezultat al refuzului neîntemeiat de angajare în funcția de inspector de integritate, instanța de apel reține faptul că, achitarea salariului este o consecință legală a*

angajării în funcție a reclamantului. Astfel, la moment, angajatorul Agenția Națională de Integritate, nu a refuzat în achitarea plăților salariale, or, de jure, la data depunerii acțiunii, reclamantul nu a fost încă angajat. Respectiv, cerința înaintată de reclamant este formulată prematur, urmând ca ulterior emiterii actului administrativ individual cu privire la angajarea în funcție a reclamantului, autoritatea publică acționând în corespundere cu normele legale, să efectueze și calculul corespunzător a plăților ce urmează a fi achitate."

Astfel, din concluzia instanței de apel derivă incontestabil dreptul reclamantului la compensarea venitului ratat sub formă de salariu și a drepturilor salariale aferente. Cu toate acestea, nefiind de acord cu Decizia instanței de apel, atât reclamantul cât și autoritatea publică au contestat-o cu recurs, iar prin încheierea Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a Curții Supreme de Justiție din 19.01.2022, recursurile au fost declarate inadmisibile. Deci, decizia instanței de apel este una executorie, definitivă și irevocabilă. Prin urmare, reieșind din concluziile enunțate de instanța de apel, la data de 20.01.2022, reclamantul prin cerere a solicitat achitarea salariului și a altor drepturi aferente, calcularea vechimii în muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică. Cererea a fost înregistrată cu nr. H-51/22. În termenul prevăzut de art. 332 din Codul Muncii, pârâtul nu a venit cu un răspuns. Cu toate acestea, la 15.02.2022, prin răspunsul nr. 07/H-51/22, autoritatea publică a respins cererea reclamantului de achitare a salariului, penalităților, și a vechimii în muncă fiind admis doar capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică. Tot prin răspunsul din 15.02.2022, autoritatea publică a informat petiționarul că în caz de dezacord cu acest răspuns, poate să se adreseze direct în instanța de judecată. Petiționarul Sergiu Hîncu s-a adresat în instanța de judecată direct, așa cum a specificat și autoritatea publică, însă, atât Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, cât și Curtea de Apel Chișinău, au declarat inadmisibilă acțiunea pe motiv că nu a fost respectată procedura prealabilă.

La data de 22.08.2022 reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă la autoritatea publică iar prin răspunsul nr. 07/H-563/22 din 30.08.2022, cererea prealabilă a fost respinsă. Totodată, autoritatea publică a specificat că nu a fost respectat termenul de înaintare a cererii prealabile. Cu toate acestea, consideră ca fiind neîntemeiate răspunsurile autorității publice privind respingerea capetelor de cerere înaintate de reclamant, solicită instanței admiterea acțiunii având în vedere următoarele considerente.

Cu referire la capătul de cerere privind calcularea și achitarea venitului ratat sub formă de salariu și a penalităților stabilite de lege, în conformitate cu art. 19 alin. (1) din Codul Civil nr. 1107 din 06.06.2002, (în cele ce urmează „Codul Civil"), în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Aliniatul (2) al art. 19 din Codul civil prevede faptul că, se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Concomitent, potrivit alin. (5) al art. 19 din Codul Civil, repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea. Așadar, reieșind din aceste prevederi legale, incontestabil și definitiv ajunge la concluzia că legislația în vigoare asigură persoanei dreptul de a fi despăgubit în modul corespunzător în cazul în care dreptul acestuia i-a fost încălcat. În speță, iminența încălcării dreptului nu poate fi contestată, or, a fost confirmat în baza unei Hotărâri judecătorești definitive.

Respectiv, conform art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Iar, potrivit art. 330 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: refuz neîntemeiat de angajare. În continuare menționează și faptul că conform pct. 9 din Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți, nr. 11 din 03.10.2005, în conformitate cu art. 330 alin. (1) din Codul muncii angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, fiind lipsită de posibilitatea de a munci. În particular, legiuitorul a atribuit la cazurile de privare ilegală de a munci, cu compensarea obligatorie a salariului ratat, situațiile de: refuz neîntemeiat de angajare. Explică că, prin prisma art. 8 și 47 din Codul muncii, refuzul neîntemeiat la angajare este interzis. Nu se admite limitarea directă sau indirectă în drepturi ori stabilirea unor avantaje la încheierea contractului individual de muncă. Orice refuz neîntemeiat de angajare în muncă poate fi contestat în instanța de judecată. În toate cazurile de refuz neîntemeiat de angajare în muncă, persoanei neangajate și cărei i s-a cauzat un prejudiciu, i se compensează paguba cauzată egală cu mărimea salariului la funcția care i s-a refuzat angajarea, în cazul refuzului neîntemeiat de angajare a persoanei, care continuă să activeze la locul precedent de muncă (de exemplu: a fost anunțat un concurs), repararea prejudiciului va avea loc doar în situația existenței diferenței de salarii de la locul precedent și la locul unde i-a fost refuzată angajarea neîntemeiat. Nu se va considera refuz neîntemeiat de angajare în căzul lipsei la unitatea solicitată a locurilor vacante respective.

Așadar, Curtea Supremă de Justiție definitivează argumentele reclamantului expuse mai sus și demonstrează caracterul întemeiat al prezentei cereri. Or, cu certitudine constată faptul că, reclamantul beneficiază de dreptul legal de a solicita de la autoritatea publică compensarea venitului ratat egal cu mărimea salariului la funcția care i s-a refuzat angajare, în concret inspector de integritate, astfel solicită autorității publice să calculeze și să achite reclamantului începând cu perioada de 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare 03.11.2021 a venitului ratat sub forma de salariu de funcție a inspectorului de integritate. Mai mult, definitivarea acestui deziderat se efectuează prin Decizia instanței de apel din 13.10.2021, dosarul nr. 3a-758/21, care are autoritatea lucrului judecat între părți și conform căreia, instanța la pct. 98, 99,100 din decizie, a specificat inter alia „în partea ce ține de pretenția reclamantului referitor la încasarea plăților salariale cuvenite acestuia, ca rezultat al refuzului neîntemeiat de angajare în funcția de inspector de integritate, instanța de apel reține faptul că achitarea salariului este o consecință legală a angajării în funcție a reclamantului.

Astfel, la moment angajatorul Agenția Națională de Integritate nu a refuzat în achitarea plăților salariale, or, de jure, la data depunerii acțiunii, reclamantul nu a fost încă angajat. Respectiv, cerința înaintată de reclamant este formulată prematur, urmând ca ulterior emiterii actului administrativ individual cu privire la angajarea în funcție a reclamantului autoritatea publică acționând în corespundere cu normele legale, să efectueze și calculul corespunzător al plăților ce urmează a fi achitate." Respectiv, dreptul la repararea prejudiciului este unul cert, rezultat inclusiv dintr-un act judecătoresc executoriu. Iar, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale (Hotărârea nr. 32 din 17.11.2016), la pct. 55, se relevă că, respectarea hotărârilor

judecătorești se exprimă prin obligativitatea executării acestora.

Adițional, art. 229 alin. (1) din Codul administrativ menționează, hotărârile judecătorești definitive sânt obligatorii pentru participanții la proces și succesorii de drept ai acestora. Pe cale de consecință, dreptul la calcularea și achitarea venitului ratat sub formă de salariu în prezentul litigiu este cert și solicită să fie încasat.

Paralel, tot la acest capitol, stringent trebuie să fie specificat că la venit ratat, în sensul art. 19 din Codul Civil, necesită a fi atribuite și alte drepturi salariale aferente salariului cum ar fi (premii, compensația pentru concediul nefolosit etc), or, acestea tot reprezintă profitul ce putea fi obținut de către reclamant în cazul în care nu era refuzul neîntemeiat la angajare, totodată, reclamantul beneficia și el de aceste drepturi ca și ceilalți salariați.

Menționa că, în caz contrar, (refuzul satisfacerii acestor pretenții) s-ar primi că salariatul a fost discriminat în raport cu alți salariați care în acea perioadă au primit premii, și alte drepturi aferente salariului, însă, la nivel de Constituția Republicii Moldova, discriminarea este interzisă iar asigurarea egalității este o sarcină primordială a statului care se exercită prin intermediul autorităților sale inclusiv instanțele de judecată. În concret, art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, reflectă, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sânt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. Astfel, o eventuală lipsire a reclamantului de aceste drepturi ar încălca dreptul acestuia stabilit de art. 16 din Constituția Republicii Moldova. În partea ce ține de capătul de cerere privind achitarea penalității de întârziere, menționează că, potrivit art. 330 alin. (2) din Codul Muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art.123,124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen. La caz, primul salariu reclamantul urma să îl obțină la 01.12.2019, pentru perioada de lucru cuprinsă de la momentul când trebuia angajat (19.11.2019) până la finele lunii noiembrie 2019. Până la momentul de față reclamantul nu a primit acest salariu dat fiind că angajatorul nemotivat i-a refuzat angajarea, pe cale de consecință, identifică că pârâtul este în întârziere. Deci, luând în considerare întârzierea pârâtului, ținând cont de prevederile art. 330 alin. (2) din Codul Muncii, constată dreptul reclamantului de fi despăgubit pentru inconvenientele admise de către pârât.

Cu referire la capătul de cerere privind calcularea și includerea ca stagiu de muncă perioada cuprinsă între 19.11.2019 - 03.11.2021, în partea ce ține de capătul de cerere privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu perioada cuprinsă între 19.11.2019-03.11.2021 (1 an 11 luni și 14 zile) ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare constatat prin hotărâre judecătorească, menționa că acest capăt este unul accesoriu și rezultă nemijlocit din admiterea acțiunii reclamantului privind obligarea autorității publice să emită actul administrativ de angajare a acestuia.

În acest sens, menționa că potrivit art. 1 din Regulamentul privind modul de determinare a perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 270 /2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar (în cele ce urmează „Regulament”), prezentul Regulament dispune procedura de determinare a perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă, în funcție de categoriile de angajați din sectorul bugetar. Articolul 2 subpct. 2) lit. d) din Regulament, reflectă, la determinarea perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptei de salarizare pentru funcționarii publici,

inclusiv cei cu statut special din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, Serviciului Vamal, serviciului diplomatic, Autorității Naționale de Integritate și Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, se ia în considerare vechimea în serviciul public, care include: perioadele în care funcționarul public: a fost absent forțat de la serviciu în legătură cu eliberarea sau destituirea ilegală și restabilirea ca urmare a pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii respective.

Subsecvent, potrivit art. 114 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în vechimea în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual se includ: timpul absenței forțate de la lucru - în cazul eliberării nelegitime din serviciu sau transferului nelegitim la o altă muncă și al restabilirii ulterioare la locul de muncă. Considera că aceste norme urmează a fi aplicate extensiv și la prezenta cauză. Or, potrivit art. 330 din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci, neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

Observa că, la privarea ilegală de posibilitatea de a munci (absența forțată de la muncă) legiuitorul include atât refuzul neîntemeiat la angajare cât și eliberarea ilegală din serviciu. Respectiv, atât timp cât aceste circumstanțe sunt echivalate, consideră că prin efect analogic, art. 2 din Regulament și art. 114 din Codul muncii se aplică și față de persoanele care au fost victima unui refuz neîntemeiat la angajare, or, acestea de asemenea au fost private ilegal de posibilitatea de a munci. Prin urmare, incontestabil acestea tot trebuie să fie apărate și să le fie aplicate garanțiile stabilite de Codul muncii.

Așadar, reieșind din cele menționate, solicita reclamantul: obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție a inspectorului de integritate și a altor drepturi salariale aferente (drepturile concediale, premiile acordate pe perioada absenței forțate, etc.), pentru perioada 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare 03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească; obligarea emiterii actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea penalității în cuantum de 0,3% stabilite la art. 330 alin. (2) din Codul muncii, calculată de la suma restantă a salariului și a altor drepturi salariale începând cu 01.12.2019 și până la data achitării efective a restanțelor salariale; obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru perioada cuprinsă între 19.11.2019 - 03.11.2021 (1 an 11 luni și 14 zile), ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească,

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 29 noiembrie 2023, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Hîncu Sergiu, a fost admisă parțial.

S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea reclamantului Hîncu Sergiu a salariului în calitate de inspector de integritate și a altor drepturi salariale aferente pentru perioada 19.11.2019-03.11.2021, cu excluderea din sumele achitate a venitului obținut în perioada de 19.11.2019-03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească.

S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu reclamantului Hîncu Sergiu perioada 19.11.2019-

03.11.2021 - 1 an 11 luni și 14 zile ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească.

S-a dispus încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lui Hîncu Sergiu cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 7 500 lei.

În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Solicitarea apelantului:

La 06 decembrie 2023 Autoritatea Națională de Integritate a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 29 noiembrie 2023, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

La 27 decembrie 2023 Hîncu Sergiu a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 29 noiembrie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, în partea în care acțiunea reclamantului a fost respinsă, cu emiterea în partea casată a unei noi decizii prin care pretențiile respinse să fie admise.

Argumentele părților:

În motivarea apelului declarat apelantul Hîncu Sergiu a invocat că nu poate fi de acord cu soluția instanței de fond de a respinge pretenția privind încasarea din contul pârâtului a compensației de 0,3 % stabilite de art. 330 alin. (2) din Codul muncii. Consideră că această soluție vine în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Opinează apelantul că instanța de fond a concluzionat că pârâtul nu a avut calitate de angajator, respectiv nu poate fi încasată penalitate. Însă, în opinia apelantului această concluzie este eronată. Or, reclamantul/apelantul a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare.

Susține apelantul că în cazul în care intimatul angaja reclamantul la 18.11.2019, reclamantul își primea salariu la timp și nu exista nici o reținere. Până la momentul actual, anul 2024, intimatul încă nu i-a achitat reclamantului salariu pentru perioada 19.11.2019-03.11.2021, deci este în întârziere, astfel în opinia apelantului prevederile art. 330 din Codul muncii sunt aplicabile.

În motivarea apelului declarat, apelantul Autoritatea Națională de Integritate a invocat că instanța de fond la examinarea cauzei a încălcat prevederile art. 386 alin. (1) lit. a) și d) din Cod de procedură civilă, nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Susține apelantul că raportul de serviciu dintre Autoritate și inspectorul de integritate este reglementat expres prin dispozițiile Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum și prin prisma prevederilor Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate (în continuare Legea nr. 132/2016). În acest sens, reține art. 30 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în continuare Legea nr. 158/2008), conform căruia raporturile de serviciu apar în baza actului administrativ de numire în funcția publică, emis în condițiile prezentei legi.

Astfel, Autoritatea notează că raporturile de serviciu a dlui Sergiu Hîncu au apărut în data de 03 noiembrie 2021, prin emiterea actului administrativ de numire în funcția de inspector de integritate. Respectiv, până în data de 03 noiembrie 2021, între Autoritate și Sergiu Hîncu nu a existat un raport de serviciu în sensul Legii nr. 158/2008. În plus, până la numirea în funcția de inspector de integritate, nu a fost angajat în alt mod în cadrul Autorității. Ba mai mult de atît, din probele anexate la materialele dosarului se releva clar că în perioada 19.11.2019-03.11.2021, reclamantul a activat în alte entități, având salariu, achitând impozite, etc, iar în unele perioade de timp nici nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, activând în afara țării, fapt dovedit prin

declarațiile de avere și interese personale, certificate de la locurile de muncă anterioare, depuse în adresa Autorității la etapa angajării.

Totodată, apelantul a mai invocat că acțiunea reclamantului Hîncu Sergiu urma să fie declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, afirmând că pretențiile reclamantului din prezenta acțiune anterior au constituit obiect al examinării, în acest sens fiind emisă hotărârea judecătorească.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel:

Reprezentantul apelantului-reclamant Hîncu Sergiu, avocatul Iustin Cristian în ședința de judecată a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, în partea pretențiilor respinse, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral. Totodată apelantul a solicitat respingerea apelului Autorității Naționale de Integritate.

Reprezentantul apelantului-pârât Autoritatea Națională de Integritate, Urecheanu Valentina în ședința de judecată a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă. Totodată apelantul a solicitat respingerea apelului depus de Hîncu Sergiu.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții prezenți în cadrul ședinței de judecată, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că apelurile sunt admisibile, apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate fiind întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii reclamantului, din următoarele considerente.

Cu referire la admisibilitatea apelului, Colegiul reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din actele cauzei rezultă că hotărîrea atacată cu apel a fost pronunțată la 29 noiembrie 2023, apelurile fiind depuse la 06 decembrie 2023 și 27 decembrie 2023, motiv pentru care instanța de apel constată că apelurile au fost depuse cu respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată.

Din actele cauzei rezultă că hotărîrea motivată a fost notificată apelantului Autoritatea Națională de Integritate la 12 martie 2024, motivarea apelului fiind depusă la 04 aprilie 2024, apelantului Hîncu Sergiu motivarea apelului a fost notificată la 28 martie 2024, motivarea apelului fiind prezentată la 25 martie 2024, din care considerente instanța de apel constată că apelanții au prezentat apelurile motivate cu respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

Conform art. 233 alin. (2) Cod administrativ, cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Colegiul a stabilit că cererea de apel depusă din numele Autorității Naționale de Integritate este semnată de Urecheanu Valentina, împuternicită în baza procurilor nr. 07/4 din 04.01.2023 (f.d. 137) și nr. 07/2 din 02.01.2024 (f.d. 205), prin care a fost împuternicită inclusiv cu dreptul

de a ataca hotărârea judecătorească, iar apelul lui Hîncu Sergiu a fost semnat personal de apelant. În astfel de circumstanțe, Completul judiciar constată că cererile de apel trec testul admisibilității, instanța de apel urmând să examineze apelurile în fond.

Cu referire la fondul cauzei.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral hotărîrea primei instanței și emite o nouă decizie.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, (1) examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform jurisprudenței CtEDO, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (HirroBalani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În cadrul examinării cauzei, cercetând starea de fapt, instanța de apel a stabilit cu certitudine că reclamantul Hîncu Sergiu a aplicat la concursul pentru funcția de inspector de integritate, anunțat de către Autoritatea Națională de Integritate prin ordinul nr. 23 din 19.06.2019.

Comisia de concurs a Autorității Naționale de Integritate a decis că în rezultatul examinării dosarelor de participare la concursul pentru ocuparea funcției de inspector de integritate, să fie admis reclamantul.

Ulterior, reclamantul a trecut proba scrisă și interviul, respectiv a fost admis și la etapa următoare și anume a testului comportamentului simulat (poligraf) organizat în cadrul Centrului Național Anticorupție.

Urmare a efectuării testului comportamentului simulat Autoritatea Națională de Integritate la 24.09.2019 a informat că Hîncu Sergiu nu a promovat concursul. Astfel, în termenul stabilit de lege Hîncu Sergiu a depus o contestație la Comisia de Soluționare a Contestațiilor a Autorității Naționale de Integritate asupra rezultatelor concursului. Pe cale de consecință, prin Hotărârea Comisiei de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Autorității Naționale de Integritate, expusă în procesul-verbal nr. 3 al ședinței comisiei din 18.11.2019, a fost admisă contestația petiționarului Sergiu Hîncu și s-a dispus angajarea acestuia în funcția de inspector de integritate.

Având în vedere cele relatate, ținând cont de Hotărârea Comisiei de Soluționare a Contestației din cadrul ANI, reclamantul prin demersul nr. H512/19 din 20.12.2019 a solicitat ANI să-i ofere explicații cu privire la etapa procedurii de numire în funcție.

Prin răspunsul ANI nr. 07/H-512/19 din 13.01.2020, autoritatea a menționat că este în imposibilitate de a demara procedura de numire în funcție a dlui Hîncu Sergiu.

Ulterior, la 05 februarie 2020 reclamantul Hîncu Sergiu a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate privind obligarea emiterii actului administrativ individual, cu privire la angajarea în funcția de inspector de integritate, achitarea venitului ratat, sub forma salariului de funcție, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 08 aprilie 2021, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Hîncu Sergiu. S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate de a emite act administrativ individual cu privire la angajarea lui Hîncu Sergiu în funcția de inspector de integritate. S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate să achite în beneficiul lui Hîncu Sergiu plățile salariale obligatorii cuvenite acestuia, ca rezultat al refuzului neîntemeiat de angajare în funcția de inspector de integritate, începând cu data de 19.11.2019. S-a dispus încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiului reclamantului Hîncu Sergiu cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 5000 lei. În rest, pretenția ce vizează compensarea prejudiciului moral, a fost respinsă, ca neîntemeiată și neprobată. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, Autoritatea Națională de Integritate a declarat apel.

Prin Decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a Curții de Apel Chișinău din 13.10.2021, dosarul nr. 3a-758/21, apelul înaintat de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 08.04.2021, judecător Grigorii Cazacu, dosarul nr.3-314/2020, a fost admis parțial, fiind casată parțial Hotărârea instanței de fond, și anume în partea ce ține de obligarea Autorității Naționale de Integritate să calculeze și să achite reclamantului începând cu perioada de 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare a venitului ratat sub forma de salariu a inspectorului de integritate, în rest hotărârea a fost menținută.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de apel a menționat în pct. 98, 99, 100 din Decizie, „*în partea ce ține de pretenția reclamantului referitor la încasarea plăților salariale cu venite acestuia, ca rezultat al refuzului neîntemeiat de angajare în funcția de inspector de integritate, instanța de apel reține faptul că, achitarea salariului este o consecință legală a angajării în funcție a reclamantului. Astfel, Ia moment, angajatorul Agenția Națională de Integritate, nu a refuzat în achitarea plăților salariale, or, de jure, Ia data depunerii acțiunii, reclamantul nu a fost încă angajat. Respectiv, cerința înaintată de reclamant este formulată prematur, urmând ca ulterior emiterii actului administrativ individual cu privire la angajarea în funcție a reclamantului, autoritatea publică acționând în corespundere cu normele legale, să efectueze și calculul corespunzător al plăților ce urmează a fi achitate*." (f.d. 50)

Reieșind din concluziile enunțate de instanța de apel, la data de 20.01.2022 reclamantul prin cerere a solicitat achitarea salariului și a altor drepturi aferente, calcularea vechimii în muncă și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin răspunsul nr.07/H-51/22 din 15.02.2022 autoritatea publică a respins cererea reclamantului de achitare a salariului, penalităților și a vechimii în muncă, fiind admis doar capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică. (f.d. 68-70)

La 07 septembrie 2022 Hîncu Sergiu a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție a inspectorului de integritate și a altor drepturi salariale aferente (drepturile concediale, premiile acordate pe perioada absenței forțate, etc.), pentru perioada 19.11.2019 și până la data emiterii

ordinului de angajare 03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească; obligarea emiterii actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea penalității în cuantum de 0,3% stabilite la art. 330 alin. (2) din Codul muncii, calculată de la suma restantă a salariului și a altor drepturi salariale începând cu 01.12.2019 și până la data achitării efective a restanțelor salariale; obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru perioada cuprinsă între 19.11.2019 - 03.11.2021 (1 an 11 luni și 14 zile), ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanța s-a pronunțat în favoarea temeiniciei acțiunii, dispunând admiterea parțială a acesteia, obligând Autoritatea Națională de Integritate să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea reclamantului Hîncu Sergiu a salariului în calitate de inspector de integritate și a altor drepturi salariale aferente pentru perioada 19.11.2019-03.11.2021, cu excluderea din sumele achitate a venitului obținut în perioada de 19.11.2019-03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească. S-a obligat Autoritatea Națională de Integritate să emită actul administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu reclamantului Hîncu Sergiu perioada 19.11.2019- 03.11.2021 - 1 an 11 luni și 14 zile ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească. S-a dispus încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lui Hîncu Sergiu cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 7 500 lei. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel atât de reclamantul Hîncu Sergiu, cât și de către Autoritatea Națională de Integritate, primul exprimând dezacord în partea pretențiilor respinse, în timp ce autoritatea publică contestă actul judecătoresc în partea pretențiilor admise.

Judecînd cererile de apel, instanța de apel verificînd legalitatea hotărîrii primei instanțe, pronunțîndu-se asupra aspectelor importante pentru soluționarea justă a cauzei, a ajuns la concluzia casării integrale a hotărîrii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă, din considerentele ce succed.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție a inspectorului de integritate și a altor drepturi salariale aferente (drepturile concediale, premiile acordate pe perioada absenței forțate, etc.), pentru perioada 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare 03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), constatat prin hotărâre judecătorească, Completul judiciar reține următoarele.

Completul judiciar menționează că, reclamantul Hîncu Sergiu își întemeiază pretenția pe prevederile art. 19 din Cod civil în coroborare cu prevederile 329, 330 din Codul muncii și pct. 9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 03.10.2005.

În acest context, Completul judiciar menționează că, într-adevăr, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare […]

Însă, instanța de apel menționează că circumstanțele din speță nu se încadrează în prevederile art. 330 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

Aşadar, în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul muncii, (1) Refuzul neîntemeiat de angajare este interzis. (2) Se interzice orice limitare, directă sau indirectă, în drepturi ori stabilirea unor avantaje, directe sau indirecte, la încheierea contractului individual de muncă în dependență de sex, rasă, etnie, religie, domiciliu, opțiune politică sau origine socială. (3) Refuzul angajatorului de a angaja se întocmește în formă scrisă, cu indicarea datelor prevăzute la art.49 alin.(1) lit. b), și poate fi contestat în instanța de judecată.

În speță, nu a existat un refuz de angajare în formă scrisă întocmit de Autoritatea Națională de Integritate, așa după cum prevede art. 47 din Codul muncii, or, prin răspunsul nr. 07/H-512/19 din 13.01.2020 Hîncu Sergiu a fost informat că autoritatea este în imposibilitate să emită ordin de angajare, întrucât candidatul a încălcat termenul de depunere a contestației împotriva rezultatelor concursului și anume nepromovarea concursului de către Hîncu Sergiu.

Cu atât mai mult, Completul judiciar nu a identificat existența actului judecătoresc prin care s-ar fi dispus anularea răspunsului nr. 07/H-512/19 din 13.01.2020, care în opinia reclamantului reprezintă un refuz de angajare. Or, art. 46 alin. (3) din Codul muncii prevede expres că, (3) Refuzul angajatorului de a angaja se întocmește în formă scrisă, cu indicarea datelor prevăzute la art.49 alin.(1) lit. b), și poate fi contestat în instanța de judecată. Respectiv, instanța de judecată este în imposibilitate să admită pretenția reclamantului privind achitarea plăților solicitate.

Totodată, se menționează că reclamantul nu a contestat răspunsul ANI nr. 07/H-51/22 din 15.02.2022, prin care a fost respinsă cererea sa privind achitarea plăților respective, astfel că inacțiunile lui Hîncu Sergiu urmează a fi apreciate de instanța de judecată ca un acord tacit cu concluziile invocate de autoritatea publică în acest răspuns.

În aceste împrejurări, Completul judiciar concluzionează asupra netemeiniciei pretenției reclamantului întemeiate pe prevederile art. 330 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma salariului de funcție a inspectorului de integritate și a altor drepturi salariale aferente (drepturile concediale, premiile acordate pe perioada absenței la serviciu, etc.), pentru perioada 19.11.2019 și până la data emiterii ordinului de angajare 03.11.2021, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), care după cum pretinde reclamantul a fost constatată prin hotărâre judecătorească emisă într-o cauză anterioară. Or, Legea specială, art. 30 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevede că, raporturile de serviciu apar în baza actului administrativ de numire în funcția publică.

Conform prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma specială.

Respectiv, în speță se aplică prevederile din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, din care rezultă că raporturile de serviciu apar în baza actului administrativ de numire în funcția publică, or, drepturile salariale ale reclamantului apar începând cu emiterea ordinului de numire în funcție și nu de la data emiterii hotărârii Comisiei de soluționare a contestațiilor.

Prin urmare, respingerea pretenției privind calcularea și achitarea venitului ratat sub forma plăților salariale, ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare, duce la respingerea pretenției subsecvente privind obligarea emiterii actul administrativ individual favorabil privind calcularea și achitarea penalității în cuantum de 0,3% stabilite la art. 330 alin. (2) din Codul muncii, calculată de la suma restantă a salariului și a altor drepturi salariale începând cu 01.12.2019 și până la data achitării efective a restanțelor salariale.

Or, prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, la care face trimitere reclamantul, sunt aplicabile începând cu data emiterii ordinului de angajare în privința salariatului, în timp ce în speță se solicită achitarea acestor plăți pentru o perioadă anterioare angajării reclamantului în funcția de inspector de integritate.

Mai mult, se menționează că raporturile de serviciu a reclamantului Sergiu Hîncu au apărut în data de 03 noiembrie 2021, prin emiterea actului administrativ de numire în funcția de inspector de integritate. Respectiv, până în data de 03 noiembrie 2021, între Autoritate și Sergiu Hîncu nu a existat un raport de serviciu în sensul Legii nr. 158/2008. De asemenea, până la numirea în funcția de inspector de integritate, reclamantul nu a fost angajat în alt mod în cadrul Autorității, or, din probele anexate la materialele dosarului se releva că în perioada pentru care solicită plățile: 19.11.2019-03.11.2021, reclamantul a activat în alte entități, având salariu, achitând impozite, etc, iar în unele perioade de timp nici nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, activând în afara țării, fapt dovedit prin declarațiile de avere și interese personale, certificate de la locurile de muncă anterioare, depuse în adresa Autorității la etapa angajării.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind calcularea și includerea ca stagiu la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru perioada cuprinsă între 19.11.2019 - 03.11.2021 (1 an 11 luni și 14 zile), ca urmare a refuzului neîntemeiat la angajare (absenței forțate de la muncă), Completul judiciar menționează că în conformitate cu prevederile art. 114 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, la care face trimitere reclamantul: (1) În vechimea în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual se includ: [...] c) timpul absenței forțate de la lucru – în cazul eliberării nelegitime din serviciu sau transferului nelegitim la o altă muncă și al restabilirii ulterioare la locul de muncă; [...]

În speță, însă, nu se întrunește nici o condiție din cele enumerate în norma legală enunțată, or, Ordinul de numire în funcție a lui Hîncu Sergiu a fost emis la 25 octombrie 2021, respectiv prevederile art. 114 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ar putea fi aplicate doar începând cu data numirii lui Hîncu Sergiu în funcția de inspector – 03.11.2021.

La fel, la materialele dosarului nu au fost anexate careva probe din care ar rezulta că Hîncu Sergiu ar fi exprimat dezacord cu partea dispozitivă a Ordinului nr. 63p din 25.10.2021 „Cu privire la numirea în funcție de inspector de integritate, stabilirea treptei, clasei, coeficientului și cuantumului salariului dlui Hîncu Sergiu”, referitor la neincluderea mențiunii despre necesitatea calculării și achitării plăților salariale pentru perioada 19.11.2019-03.11.2021.

Or, conform art. 30 alin. (1), (2) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, (1) Raporturile de serviciu apar în baza actului administrativ de numire în funcția publică, emis în condițiile prezentei legi. (2) Actul administrativ de numire are formă scrisă și conține temeiul legal al numirii, referința la una din modalitățile de ocupare a funcției publice specificate la art.28, numele funcționarului public, funcția publică, data de la care acesta urmează să exercite funcția publică, drepturile salariale, perioada de probă, după caz, alte componente stabilite de legislație.

Adică, în lumina argumentelor invocate de reclamant în susținerea pretențiilor formulate, rezultă că ordinul de numire a lui Hîncu Sergiu în funcție urma să reflecte inclusiv informația despre plățile salariale pentru perioada 19.11.2019-03.11.2021, astfel că prin necontestarea Ordinului nr. 63p din 25.10.2021 în partea plăților salariale, reclamantul a acceptat tacit corectitudinea dispozițiilor acestuia, precum că drepturile sale salariale au apărut odată cu numirea sa în funcție, adică începând cu 03 noiembrie 2021 și că nu necesită a fi efectuate careva plăți suplimentare.

Ce ține de argumentul Autorității Naționale de Integritate că acțiunea reclamantului Hîncu Sergiu urma să fie declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, din motiv că există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, Completul judiciar îl va respinge ca neîntemeiat, or, spre deosebire de cauza anterioară, pretențiile în speță sunt argumentate inclusiv prin prisma existenței hotărârii judecătorești irevocabile prin care autoritatea publică a fost obligată să emită actul administrativ privind angajarea lui Hîncu Sergiu în funcția de inspector de integritate, astfel că acest fapt denotă neîntrunirea condițiilor pentru aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ.

În circumstanțele menționate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul lui Hîncu Sergiu, a admite apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate, a casa integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 29 noiembrie 2023 și a emite o decizie nouă, prin care acțiunea înaintată de Hîncu Sergiu să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a), c) Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge apelul depus de Hîncu Sergiu.

Se admite apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 29 noiembrie 2023 și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Hîncu Sergiu.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore